

Dear Gai Farchi,

We regret to inform you that we cannot consider your submission for publication due to the journal's commitment to BDS guidelines, which include "withdrawing support from Israel's...cultural and academic institutions."
(See <https://bdsmovement.net/what-is-bds>).
We thank you for submitting your work to *Cultural Critique*, and we hope for better times.

Sincerely,

צוות עריכת ביקורת תרבותית יקר,

אני מזועזע ומאוכזב מהחלטתכם לדחות את כתב היד של המאמר המוצע שלי על סמך "מחויבות כתב העת להנחיות BDS". החלטה זו חוצה קו מסוכן, במיוחד משום שכפי שהבהירה ביו פיסקה שלי, אני לא קשור כרגע לאף מוסד ישראלי (אם נעקוב אחר הנחיות ה-BDS) זה אומר שמפלים אותי לרעה בגלל היותי בעל לאומיות ישראלית - בגלל שנולדתי בישראל והשלמתי את הדוקטורט שלי במוסד ישראלי. תחת האטמוספירה התרבותית האחרונה, אני חושש שאפילו עקרונות ה-BDS נפרצו בצורה מסוכנת על ידי הפעולה שלך.

כחוקרים, אנו מודעים היטב ליחסים המורכבים שיש לנו עם מדינותינו וההיסטוריה שלהן, רגש שמתייחס באופן שווה לאלה מארצות הברית, אירופה ומעבר לה. על ידי דחיית כתב היד שלי אך ורק על בסיס המוצא הישראלי שלי, אתה מקשר אותי ביעילות לפעולות של הממשלה שלי, עמדה שמפרה בבירור את ההנחיות של ה-BDS שאתה טוען שאתה מקיים. צנזור אקדמאים ישראלים לא משמש להרתיע את ממשלת ישראל; להפך, הוא חונק את קולם של מי שמבקר אותה. בעוד שאני אמביוולנטי כלפי כל ניסיון מידי לסכסך אנטי ציונות עם אנטישמיות, ההחלטה להפלות אנשים, מעבר להיותה פשוט לא חוקית, היא צעד מטריד בכיוון הזה.

סוף סוף אני מבקש מכם להקדיש רגע לשקול את ההשלכות של החלטה זו ברמה הקולגיאלית והאישית. קחו בחשבון מה זה אומר עבור חוקר, שנאבק תחת המציאות הישראלית הבלתי אפשרית, מתנגד לממשלה ונלחם להפיל אותה, לקבל דחייה כזו מעמיתיהם שחולקים ערכים דומים.

גיא פרצי